

Care sunt avantajele plantării de toamnă a pomilor fructiferi

Fără nici o îndoială, toamna este cea mai bună perioadă pentru plantarea pomilor fructiferi. De ce, aflați în cele ce urmează:

1. De obicei, toamnele, în țara noastră, sunt lungi și călduroase, urmate de multe ploi, astfel încât, după plantare rădăcinile continuă să activeze, își vindecă rănille și chiar se extind.
2. Ploile de toamnă asigură, după plantare, umiditatea necesară și un contact bun al rădăcinilor cu solul.
3. Pomii plantați toamna pornesc primăvara în vegetație aproape în același timp cu pomii care nu au suferit o transplantare și, astfel, beneficiază de toată durata perioadei de vegetație.
4. Beneficiind de toată durata perioadei de vegetație, pomii acumulează suficiente substanțe de rezervă în ramuri și, astfel, suportă cu ușurință gerurile iernii viitoare.
5. Creșterile lăstarilor la pomii plantați toamna vor fi cu 20-30% mai mari decât în cazul celor plantați primăvara. În plus, lemnul tânăr va avea timp să se maturizeze, nefiind expus degerăturilor.
6. Nu mai puțin important e și faptul că în perioada în care se fac plantările de toamnă (de la jumătatea lunii octombrie până când dă înghețul) nu mai există alte lucrări importante de făcut în livadă sau grădină, astfel că operațiunea se poate face gospodărește, pe îndelete și nu în stare de „asediu”.
7. Datorită acestor avantaje, plantarea de toamnă dă un procent foarte ridicat de prindere și este recomandată în aproape toate cazurile.
8. Pomul plantat toamna câștigă, putem spune, o treime de vară, față de cei plantați primăvara.

Excepție

- Există o singură excepție, care se referă la așa-numitele ierni negre, fără zăpadă, când pomii plantați toamna sunt vulnerabili la înghețurile puternice la nivelul solului. Totuși, mușuroirea reduce considerabil riscul înghețului, chiar și în aceste condiții.

De ce se fac tăierile la pomi

Oricine plantează un pom, speră să aibă parte de roade bogate. Roadele bogate, însă, depind de o serie de factori, printre care se numără și tăierile corecte efectuate primăvara. Iată câteva aspecte care vă ajută să înțelegeți rostul tăierilor de primăvară la pomi:

1. Pomii au tendința naturală de a produce fructe, a căror calitate variază în funcție de soi și de condițiile pedo-climatiche.
2. Cu trecerea anilor, datorită îndesirii coroanelor, ramurile roditoare se alungesc și se ramifică, slăbindu-le rezistența și fiind expuse ruperilor.
3. Cu timpul, vegetația utilă migrează spre exteriorul coroanei și spre vârf, micșorându-se suprafața productivă a pomului.
4. Prin tăieri, se menține repartizarea uniformă în coroană a formațiunilor de rod.
5. Tăierile din primii ani asigură formarea unei coroane solide, echilibrate, care să permită accesul uniform al luminii.
6. După intrarea pe rod, tăierile urmăresc echilibrul dintre creștere și rodire, reglarea încărcăturii cu muguri de rod, pentru a obține fructe de calitate.

Sfat:

- Tăierea de primăvară a pomilor este o lucrare deosebit de importantă. Apelați întotdeauna la profesioniști!

Tăierea pomilor fructiferi este poate cea mai dificilă operațiune din grădină, nu pentru că ar fi foarte complicată, însă necesită cunoștințe specifice și experiență iar probabilitatea de a greși este mare, putând afecta grav evoluția pomilor. Este o lucrare obligatorie în livadă, fiind importantă din punct de vedere a rodirii, de aceea, dacă nu suntem siguri de modul corect de efectuare a acesteia, mai bine cerem ajutorul unui specialist.

În funcție de vârsta și de gradul de dezvoltare a pomului putem vorbi de tăieri de formare, la pomii tineri (1-5 ani) și [tăieri de mentinere](#) la cei maturi, care este defapt tema acestui articol.

Astea fiind spuse, aș dori să vă prezint, cât se poate de sumar, ce trebuie să știți despre tăierea pomilor fructiferi, pentru a evita greșelile grave.

De ce este necesară tăierea pomilor, și când se face?

De obicei se efectuează în perioada de repaus, după căderea frunzelor (în afară de cireș, vișine și piersic, care se tai vara după recoltare) și are ca scop următoarele:

- menținerea echilibrului dintre creștere și rodire
- îmbunătățirea sau menținerea calității recoltei

- controlul formării coroanei
- păstrarea coroanei aerisită și luminată

Unelte necesare

Dacă ne hotărâm să efectuăm singuri tăierea pomilor, vom avea nevoie de următoarele unelte:

- foarfecă de grădină
- foarfecă de crengi cu mâner ergonomic
- fierăstrău cu ramă
- fierăstrău cu lamă retractabilă (opțional)
- scară extensibilă
- tocătoare de crengi (opțional)
- mănuși de grădină (mai ales dacă temperatura este sub 0 grade)

Cum să tăiem pomii fructiferi?

Cel mai important de reținut este faptul că tăierea este o măsură de stimulare a creșterii, și nu de limitare a acestuia, dacă portaltoiul este un soi viguros, nu putem limita creșterea acestuia, indiferent cât de drastic am tăia! Cu cât se taie mai mult cu atât creșterea va fi mai vigoroasă, proporționalitatea asta directă fiind principiul de bază al tunderii plantelor. Tăierile se efectuează la temperaturi de peste peste -5 C, în concordanță cu tăierile din anii anteriori.

Iată câteva sfaturi de bază:

- prima dată eliminăm ramurile uscate, rupte sau rănite
- este foarte important să îndepărtăm ramurile afectate de boli
- când tăiați ramuri să faceți tăietura cât mai aproape de baza lor (inelul ramurii), fără a răni scoarța
- trebuie îndepărtate ramurile care se intercalează sau se ating
- se îndepărtează ramurile îndreptați spre interiorul coroanei
- totdeauna se taie la o ramificație, înlocuind lăstarii bătrâni cu lăstari mai tineri
- să nu uităm nici de normarea mugurilor de rod
- dacă nu avem ramificație (în special la tăierile de formare) se taie oblic, deasupra unui mugure orientat spre exterior, fără a-l răni, dar nici prea departe de acesta
- dacă rana are diametru mai mare de 2 cm se aplică mastic special (de obicei pe bază de ceară) pentru a preveni infecțiile și a stimula vindecarea lor

Dacă nu s-au efectuat anual tăierile de menținere la un pom, s-ar putea ca după tăiere (care este obligatoriu mai severă) să avem o recoltă săracă sau să nu avem deloc, dar după primul an cu siguranță vom observa efectele benefice a tăierilor.

Taierea pomilor fructiferi

Dupa plantare, in functie de forma pe care dorim s-o obtinem la coroana, facem taierile pentru formarea acesteia. De regula, formarea unei coroane se obtine in primii 3-4 ani de la plantare, prin diverse operatii de modificare a pozitiei de crestere a ramurilor si lastarilor prin : taieri propriu-zise, scurtari, suprimari de ramuri dar si aplecarea sau arcuirea acestora etc.

Dupa ce s-a format coroana, ea trebuie mentinuta prin taieri de intretinere si fructificare.

Experienta a stabilit ca nu toate anotimpurile sunt propice taierilor. Functie de parametrii climatici specifici fiecarui anotimp, dar si de faza de dezvoltare vegetala a plantelor, intr-un moment dat, putem vorbi de taierile de iarna (in uscat) si de taierile de vara (in verde).

Agrisul si coacazul pot fi taiati inca din ianuarie sau februarie. Chiar daca vor urma geruri serioase, acestea nu le vor provoca daune mari.

Murul este sensibil la ger si nu i se vor aplica taieri mai devreme de inceputul lunii aprilie. Tot la inceputul lui aprilie se pot scurta nuielele purtatoare de rod ale zmeurului care au crescut prea mult.

In cazul pomilor fructiferi, taierile in uscat trebuie sa inceapa atunci cand nu mai sunt asteptate geruri mari. Inceputul lunii martie poate fi favorabil inceperii lucrarilor de taiere in uscat, in livezile de pomi. Executate mai devreme, taierile pot slabi rezistenta la gerurile care mai pot urma.

Sensibilitate sporita la ger au urmatoarele specii: piersic, cais, par, prun. Marul este si el sensibil la ger.

Taierile anuale

Aceste taieri le facem pentru reducerea incarcaturii excesive cu muguri a pomilor fructiferi, pentru a se stabili marimea ramurilor, alungirea si intreprunderea lor.

In coroanele dese, in care nu patrunde destula lumina, bolile si daunatorii se vor dezvolta mult mai repede iar stropirile se fac mai greu si de regula, solutia cu care se stropeste, nu poate fi aplicata pe toate ramurile.

Prin taierile de intretinere urmarim echilibrarea vegetatiei intre baza si varf.

Este important sa retinem ca taierile sunt masuri de stimulare si nu de limitare a cresterii indiferent cât de drastic am tăia. Cu cât vom taia mai mult cu atât creșterea va fi mai vigoroasă.

Tăierile se efectuează la temperaturi de peste peste -5 C

De regula la toaletarea anuala vom urmari sa:

eliminăm ramurile uscate, rupte sau rănite

îndepărtăm ramurile afectate de boli (când taiem ramuri taietura o vom face cat mai aproape de inelul acestora(baza ramurii) fara sa ranim scoarta

indepartam ramurile care se ating sau se intercaleaza.

indepartam ramurile care se indreapta spre interiorul coroanei

intotdeauna taiem la o ramificatie inlocuind lastarii batrani cu lastari tineri.

in cazul in care nu avem ramificatie (in general la taierile de formare) se taie oblic, deasupra unui mugure orientat spre exterior, fără a-l răni, dar nici prea departe de el:

ranile produse in timpul taierilor cu diametrul mai mare de 2 cm se acopera cu solutie speciala de obicei pe baza de ceară pentru prevenirea infectiilor și stimularea vindecarii.

Dupa o taiere severa s-ar putea sa avem in primul an o recolta slaba sau chiar de loc care insa va compensa cu recolta din anul urmator.

Taierile de fructificare

Mentinerea pomilor, timp indelungat, intr-un echilibru fiziologic necesita efectuarea taierilor de fructificare. La pomii fructiferi aflati in plina rodire se urmareste normarea incarcaturii cu muguri floriferi in raport cu potentialul acestor pomi.

Taierile elementelor de rod au drept scop dimensionarea convenabila a acestora, formarea de noi elemente de rod, repartizarea uniforma pe ramurile de schelet (pastrarea unui raport de 2 :1 sau de 3 :1) intre elementele de rod florifere si cele neflorifere

Taierile elementelor vegetative au ca scop ramificarea acestora si formarea de noi productii florifere.

In cazul pomaceelor, pintenii si tepusele nu se taie niciodata, ci se raresc eventual la o distanta de 10-15 cm.

Smicelele se taie la 2-3 muguri bine dezvoltati numai cand acestea depasesc 20-25 cm lungime. Acest lucru nu este valabil si in cazul nuieuselor.

Mladitele nu se taie niciodata.

In cazul gutuiului, ramurile vegetative de 1 an se scurteaza doar cand sunt foarte slabe, iar maciuliile se raresc.

In cazul drupaceelor taierile de fructificare se fac mult mai restrans.

La cires si visin ramurile buchet nu se taie, ramura mijlocie se scurteaza pentru a stimula formarea de noi formatiuni de rod.

Ramurile pleata necesita o taiere mica, la varf.

La prun si la cais ramurile buchet si ramurile mijlocii neramificate si ramificate nu se taie, doar cand sunt batrane se scurteaza deasupra primei ramificatii.

La piersic aceste taieri de fructificare se fac in fiecare an. La aceasta specie nu se taie buchetele de mai ; ramura mixta se scurteaza la 6-8-10 muguri (1-3 vegetativi la baza, 4-5 floriferi) intotdeauna ultimul mugure va ramane vegetativ pentru a se asigura o buna circulatie a sevei.

Taierile elementelor vegetative se fac asemanator la toate speciile cu exceptia piersicului. Se taie ramurile vegetative la 2-3 muguri, cand are diametrul de 2,5 cm ; se taie la 4-5 muguri cand are diametrul de 4-5 cm ; se taie la 6-7 muguri cand are diametrul mai mare de 6 cm.

Ramurile vegetative la piersic se scurteaza la 2 muguri bine dezvoltati, aceasta operatiune avand drept scop stimularea formarii de noi elemente de rod.

O data cu trecerea timpului, pomii fructiferi au cresteri vegetative slabe precum si productii scazute. Pentru cresterea duratei de viata si a potentialului productiv se aplica la acesti pomi taierile de intinerire.

Taierile de intinerire

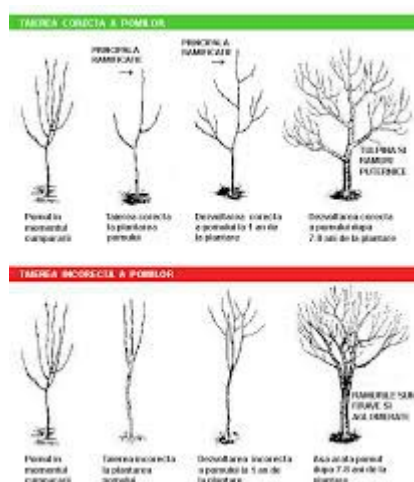
Dau rezultate bune atunci cand coroana pomilor se reduce considerabil iar semischeletul se intinereste in majoritate. Se recomanda ca taierea pomilor fructiferi sa se efectueze in perioada de repaus. Taierile se pot face si primavara tarziu dar doar atunci cand pomii au suferit de ger, pentru a putea deosebi mugurii sanatosi de cei atinsi de ger. Toamna se scurteaza radacinile pomilor batrani pentru a le prelungi viata.

O lucrare care da bune rezultate la pomii batrani carora li s-au aplicat taieri de regenerare este si intinerirea radacinilor.

Aceasta lucrare se face fie in toamna premergatoare regenerarii, fie primavara, inainte de intrarea pomilor in vegetatie, si consta in saparea unui sant circular in dreptul proiectiei coroanei pe sol, adanc de 60-80 cm si lat de 60 cm.

Toate radacinile se taie cu fierastraul de pomi si se scot.

Apoi santul se acopera cu pamant amestecat cu ingrasaminte. Pentru un pom se socotesc 150 kg gunoi de grajd bine putrezit, santul se umple pe trei sferturi, se toarna 10 caldari de urina de grajd subtiata cu apa (1 parte urina si 3-4 parti apa).

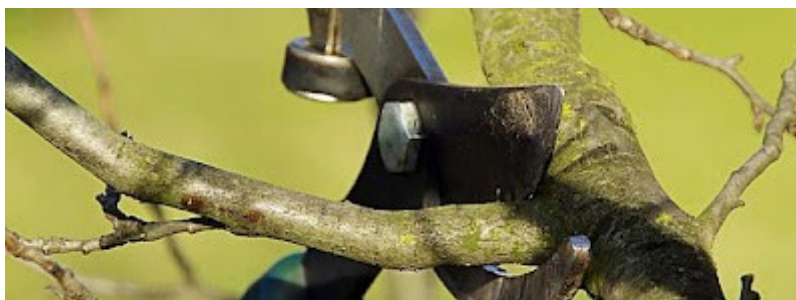

Dupa udat santul se umple definitiv cu pamant. La pomii batrani se face o scurtare foarte puternica a ramurilor de schelet astfel incat jumătate din lungimea lor se taie. Trebuie insa sa respectam cateva reguli la taierea de intinerire:

- 1) punctul din care se face scurtarea ramurilor trebuie sa se afle deasupra unor ramuri lacome sau a unei ramuri laterale;
- 2) in locul unde se face taierea, ramura nu trebuie sa fie mai groasa de 8-10 cm.
- 3) pentru asigurarea unei incarcaturi normale de fructe pe pom, este bine sa se faca si rarirea ramurilor de rod, stiut fiind ca distanta normala intre ele este de 10-20 cm. Trebuie pastrate ramurile de rod cu pozitie laterala, acestea fiind considerate cele mai bune.

POMI FRUCTIFERI - TAIERI NECESARE

Tăierile la pomii fructiferi

Cât de mult ar trebui taiat atunci când curatati pomii fructiferi? Cât de des trebuie sa faci acest lucru? Aici veți primi răspunsuri la întrebările dumneavoastră.

Pentru a obtine fructe de calitate pomii fructiferi trebuiesc curățați în mod regulat. In principal marul si parul au nevoie de tăiere în fiecare an, în timp ce prunul și cireșul nu sunt la fel de exigenti, aici interveninduse la 2-3 ani.

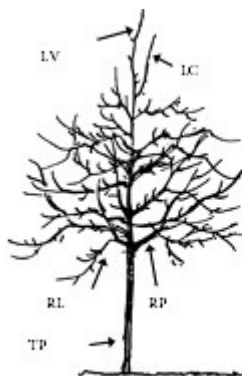
Este necesara o taiere aspră primii 2 - 3 ani pentru a modela pomul, urmată de o tăiere ușoară -de la varsta de 4 ani- pentru a menținere si pentru formarea de noi ramuri .

Structura pomilor fructiferi

Un pom fructifer este compus din portaltoi (de bază) și altoi (soi). Ramura de soi se implanteaza în portaltoi prin diferite tehnici, in principal in despicator sau inoculare

În funcție de modul în care este creșterea portaltoiului, puteți determina cat de mare va fi pomul

dumneavoastra. Portaltoi cu o creștere puternica vor produce copaci relativ mari. Cei mai frecventi portaltoi folositi la noi sunt M9, M26, M27, M106, M120, etc.. Cea mai frecventă formă de taire a coroanei este cea de agreement- in forma de copac (dar exista si alte forme ex. Gard fructifer, la care insa nu o sa ma opresc astazi). O coroana este compusa din:

- tulpina principala (TP)
- ramură principală (RP)
- ramură laterală (RL)
- lăstar de vârf (LV)
- lăstar concurrent (LC)

Pentru o gradina mica se va alege un portaltoi de vigoare mica M9, M26 deoarece coroanele copacilor mari sunt grele și necesită tăiere foarte atenta . Pomul columnar și cel de creștere medie va fi o opțiune mai bună, deoarece acestea sunt mici în creștere și rodesc mai devreme.

De ce este necesară tăierea?

Există mai multe motive pentru care vor fi curatati pomii fructiferi

- Construirea unei coroane stabile și echilibrate la copacii tineri
- Stimularea formarii de noi ramuri de rod (și a culturilor de buna calitate)
- Intrarea de lumină și aer în coroana copacilor mari

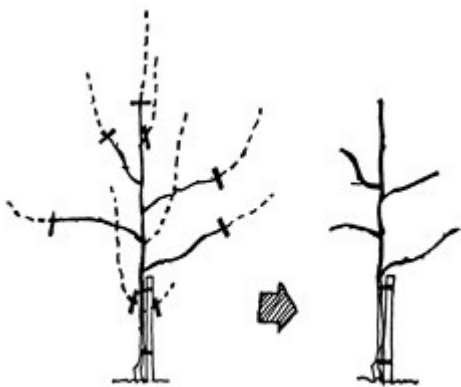
- Facilizarea culesul prin menținerea coronamentului jos.
- Aspectul estetic al pomului

Timpul propice pentru tăiere

Noile cercetari spun că sfârșitul verii și toamna este cel mai bun timp cele mai multe tăieri la speciile de samburoase (piersi, cais, prun, cireș, vișin), în acest caz ranile se cicatrizeaza mai usor. Pentru pomii din speciile de semănțoase (mar, par, gutui), este practic mai dificil, deoarece cele mai multe soiuri nu sunt recoltate atât de devreme. Pentru acestia, prin urmare, sfârșitul iernii, în continuare este cel mai bun timp pentru a o taiere simpla, atunci când frigul permite acest lucru, dar înainte sa apară seva.

Tăierea de vară (în verde), care vizeaza vârfulurile de lăstari noi, făcui în timpul sezonului. Tarea în verdestimulează formarea de flori pentru anul viitor, dar oferă, de asemenea, mai multă lumină fructelor din acest an pentru a obține o coacere buna a acestora. Pomii fructiferi pot fi tunși, de asemenea, ușor, în primăvara târziu chiar înainte de înflorire

Tăierea în primii ani

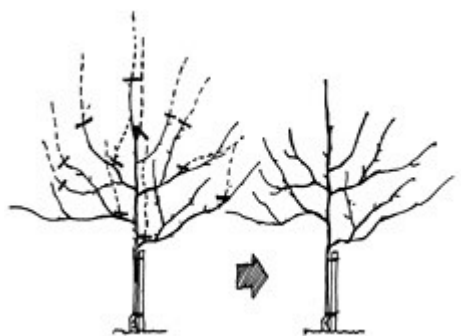
CULTURA ÎN PRIMUL AN se face o taiere se face în legătură cu plantarea de plantare de primăvară sau în primăvara următoare o plantare de toamnă

Selectați trei până la patru ramuri principale ale pomului în jurul tije de aproximativ 10 - 15 cm unul de altul și cu un unghi cât mai posibil de obtuz. Scoateți lastarii concurenti care cresc paralel cu trunchiul.

În partea de sus de pe ramurile laterale se taie la 25 de cm și cu îndreptare în sus, deci sunt mai mari decât ramurile laterale.

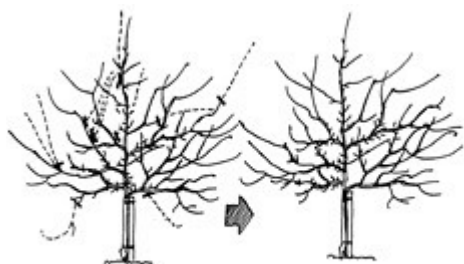
Unele principii importante

- Selectați ramuri cu unghiuri obtuze, mai mari de 45 °.
- Scoateți întotdeauna ramurile puternic dezvoltate pe verticală.
- Scoateți întotdeauna ramurile moarte și deteriorate, care pot deveni cu ușurință un canal pentru boli.
- Faceti o taitura dreapta - în afara gulerului (inelul format de coaja între ramura principală și cele secundare).
- Ramurile de rod foarte bine direcționate.

AL DOILEA ȘI AL TREILEA AN se elimina lăstarii care cresc în interior și încrucisati, cu unghiuri ascutite. Selectați noi ramuri principale de pe trunchi cu unghi obtuz și lungimea ramurilor

principale de anul trecut, care au tendința de creștere în sus. Atunci când copacul a ajuns la o înălțimea corespunzătoare este tăiată partea de sus a ramurii principale.

Începând cu **AL PATRULEA AN**, copacul crește destul de liber, necesitând doar tăiere ușoară de aerisire și pentru îndepărtarea ramurilor moarte și deteriorate. Cel mai important lucru acum este de a obține lumina și aer în coroană, prin eliminarea ramurilor încrucișate și a celor puternic dezvoltate în poziție verticală.

Pentru cele mai bune rezultate scoateți complet ramuri mai mari, în loc de tairi din ramuri mici porțiuni din locuri multiple. Pentru aceasta vă recomand să priviți pomul de la distanță și din unghiuri diferite, astfel încât să puteți vedea mai ușor forma acestuia și toate ramurile care pot fi eliminate.

Prunul și cireșul

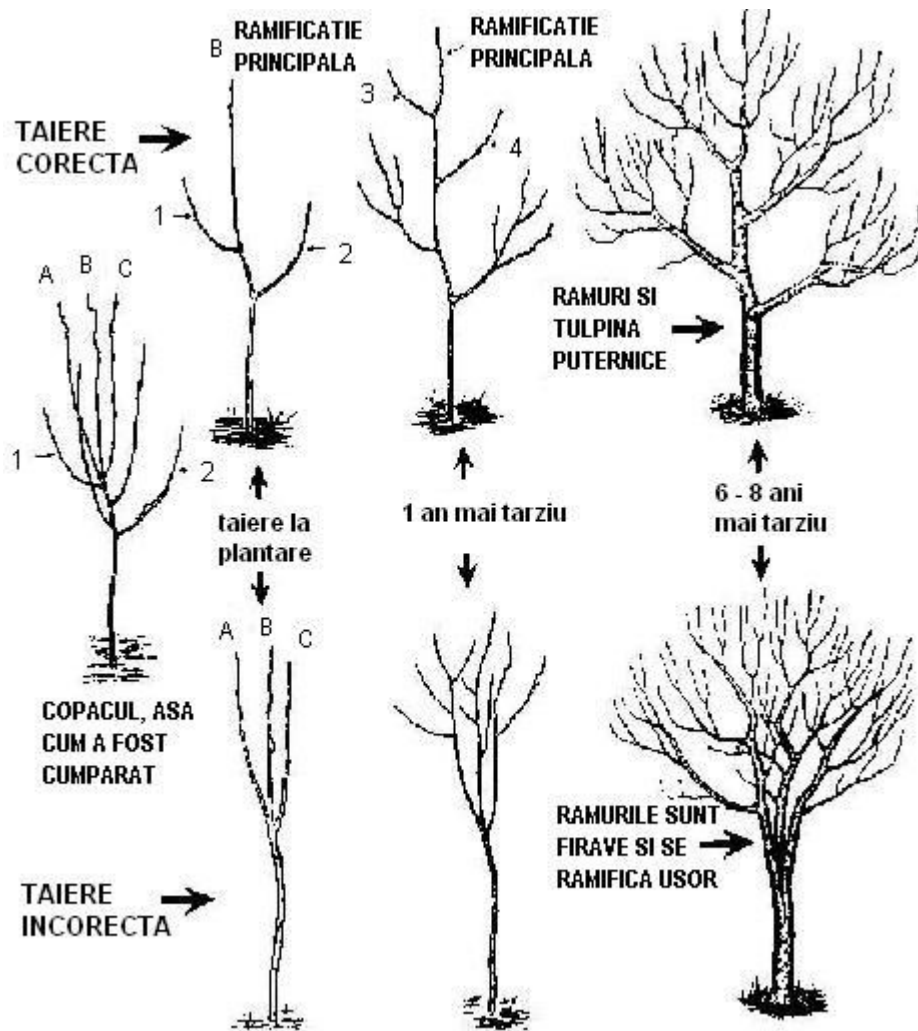
Prunii și cireșii ar trebui să fie curățați cu mare atenție. Este suficient tăierea ramurilor este uscate, deteriorate sau bolnave și, eventual în etajul superior ramurile care cresc prea des.

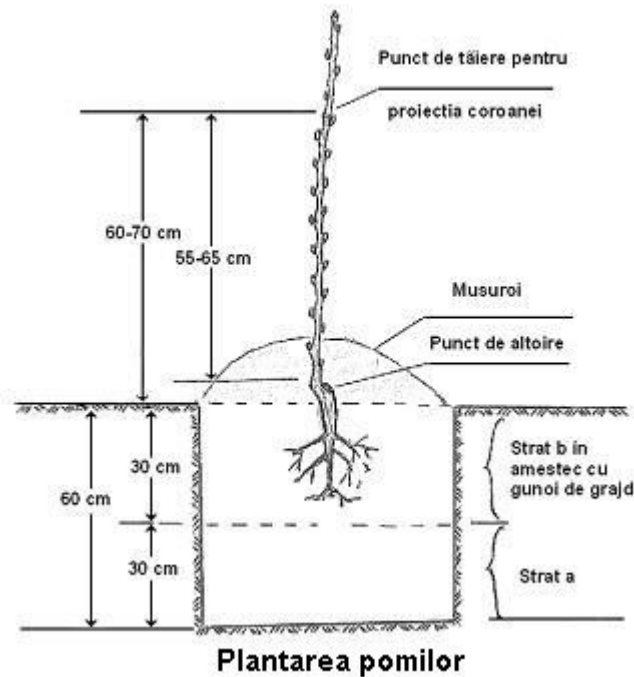
În caz contrar, acești copaci pot fi lăsați să crească în mod liber. Crengile care se ofilesc în vară sunt, probabil, infectate cu o boală fungică care intră prin flori și apoi se răspândește în alte zone ale arborelui. Acestea ar trebui să fie eliminate cât mai curând posibil.

Întinerire

Pomii îmbătrâniti, care cresc slab pot fi revigorați prin tăieri drastice.

Ramurile principale sunt tăiate în mod substanțial. Pastrarea unui cuplu de ramuri secundare balansoare, care pot acționa ca lider de seva. Taierea de întinerire, pot și ar trebui, să fie extinse pe durata a mai mulți ani, altfel socul va fi prea mare pentru copac. După tăiere, va avea loc o creștere nouă viguroasă. Lastarii subțiri care cresc și unele ramuri salvate ar putea deveni noile ramuri laterale.

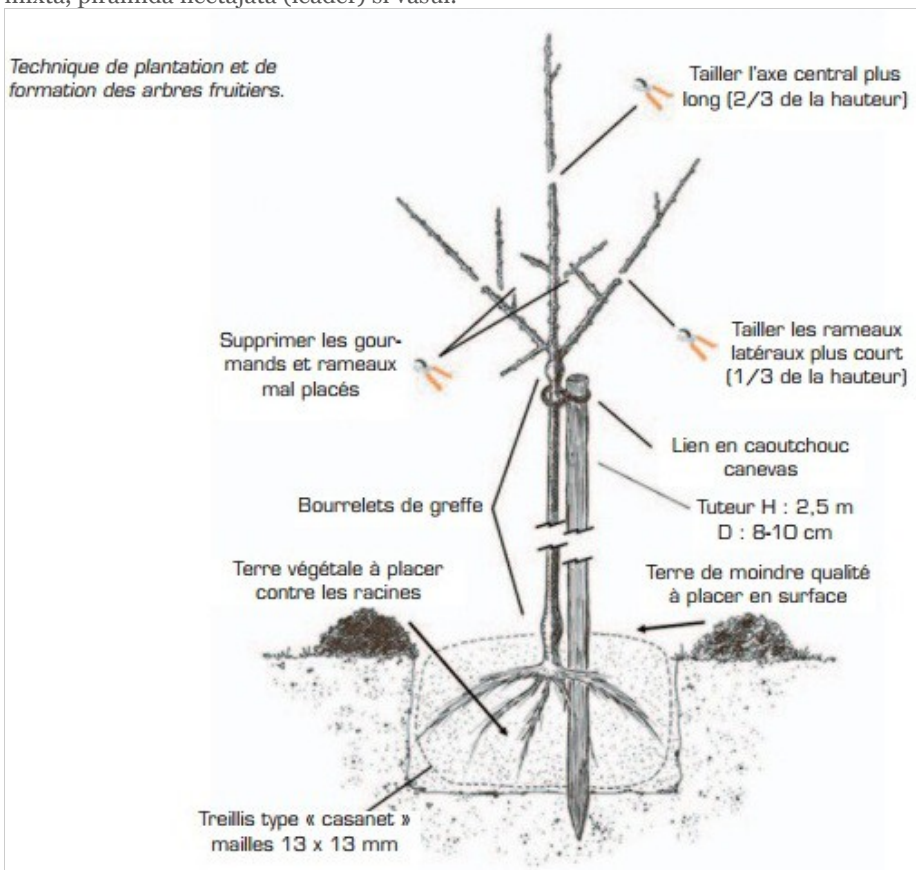

Taierea pomilor in livezile clasice

Prin taierile care se fac in livezile clasice se urmareste:

- Formarea unor coroane cu schelet viguros , cu sarpantele repartizate uniform in plan orizontal si subordonate corect in plan vertical;
- Realizarea unei desimi optime a ramurilor pentru crearea unei suprafete de rodire mai mare;
- Garnisirea ramurilor de schelet cu ramuri roditoare;
- Conducerea si dimensionarea cresterilor, astfel incat sa se usureze efectuarea celorlalte masuri agrotehnice.

Formele de coroana care se folosesc in livezile clasice sunt: piramida etajata clasica , piramida etajata rarita, piramida mixta, piramida neetajata (leader) si vasul.

In cele ce urmeaza se descrie tehnica de formare a celor 5 forme de coroana .piramida etajata clasica (modificata) .acest sistem de coroana prezinta urmatoarele caracteristici : ramurile de schelet sunt dispuse in jurul axului, in 4-5 etaje distantate la 60-100 cm; in fiecare etaj sunt cate 3-4 ramuri, cu punctele de insertie departate la 8-12 cm; ramurile din etajul 1 au unghiurile de ramificare fata de ax de 60 de grade, cele din etajul 2 de 50 de grade , iar cele din etajele urmatoare au unghiurile de 45 de grade. Fiecare ramura de ordinul I, se ramifica dupa sistemul bilateral – altern , formand ramuri de ordinul II, III si IV.

Pentru formarea coroanei dupa acest sistem , dupa plantarea pomilor se aleg 3- 4 ramuri bine repartizate in jurul tulpinii, care vor forma bratele si o ramura cu pozitie vertical pentru ax.

Ramurile supranumerare ca și cele concurente ale axului se înlătură. Ramura cea mai de jos, se scurtează la 35 de cm deasupra unui mugure plasat în afară, iar celelalte două sau trei se scurtează la aceeași înălțime. Axul se scurtează cu 20 – 25 de cm deasupra nivelului ramurilor care formează etajul I.

În anul II pentru fiecare ramură de schelet se alege câte o prelungire, se suprime ramurile concurente, precum și cele de garnisire orientate spre interiorul coroanei. Se corectează unghiurile de înclinare ale sarpantelor și se scurtează prelungirile acestora la 35- 40 de cm, deasupra unui mugure care privește în afară, iar mugurele situate imediat sub acesta se orbeste. Se pastrează un lastar lateral de pe sarpanta, la distanță de 40 – 50 de cm, de la baza ei, din care se va forma prima ramură de ordinul II. În lipsa unui lastar corespunzător se alege un mugure bine plasat și sanatos și se va face o creștatură deasupra lui, pentru a stimula transformarea lui în lastar. Axul se scurtează la înălțimea de a etajului II, de asemenea deasupra unui mugure amplasat convenabil.

Ramurile de garnisire subțiri se scurtează la 4- 5 muguri, cele mijlocii la 6-7 muguri, iar cele viguroase la 8- 10 muguri, de asemenea se poate recomanda ca ramurile de garnisire care nu depășesc lungimea de 20 – 25 de cm, având unghiurile de ramificare mai mari de 45 de grade, să nu se scurteze, iar ramurile mai viguroase, să fie plasate în poziția apropiată de orizontală. În anul III și următorii, tăierile de formare se continuă, cu respectarea aceluiași care au fost arătate mai sus, pe măsura ce pomii intra pe rod, scurțarea prelungirilor ramurilor de schelet se face din ce în ce mai puțin.

Tăierea de formare a piramidei etajată – rarite.

Acest sistem de coroană conceput de, respectă etajarea naturală și subordonarea ramurilor, se reduce însă numărul ramurilor de schelet de la etajele inferioare spre cele superioare. Astfel, primul etaj este format din 3 ramuri de schelet, al doilea din 2- 3 ramuri, iar ultimul etaj din 1- 3 ramuri. Distanța dintre etaje este de 60- 100 cm, după vigoarea speciilor sau a soiurilor. Ramificarea elementelor de schelet se face după sistemul bilateral – altern, la fel ca și la forma de coroană descrisă anterior.

Tehnica formării coroanei etajată – rarite este asemănătoare cu aceea de la forma etajată – clasică – modificată, cu deosebirea că în etajele superioare numărul de brațe scade cu 1. În ultima vreme, schemei inițiale de formare a acestei coroane i s-au adus unele modificări în sensul că după formarea și după consolidarea etajului II, axul se suprime încât pomul are coroană formată doar din 5- 6 ramuri de schelet principale.

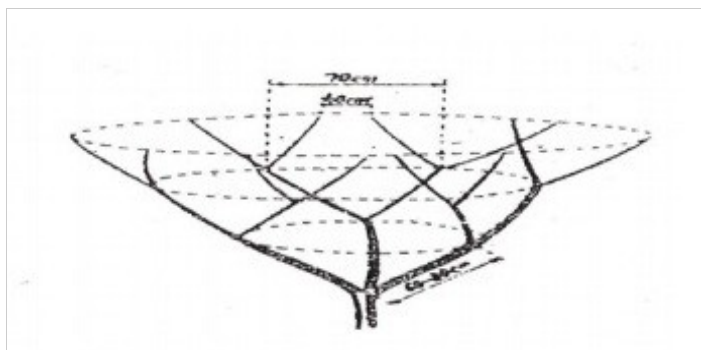
Tăierea de formare a piramidei mixte.

Piramida mixtă se caracterizează prin aceea că are la baza coroanei un etaj format din 3- 4 brațe dezvoltate din muguri succesivi, iar de aici în sus brațele sunt dispuse în spirală pe ax, la distanță de 30- 40 de cm unul de altul. Ramificarea elementelor de schelet este de asemenea bilateral – alternă.

Formei inițiale a piramidei mixte i s-au adus unele modificări la noi în țară, spre exemplu la de la Bistrița, s-au marit distanțele între brațe pe porțiunea neetajată, mărirea unghiurilor de ramificare de la baza coroanei spre vârful ei, limitarea brațelor la 6 – 7, după care se elimină axul central

Tăierea de formare a piramidei neetajate – leader

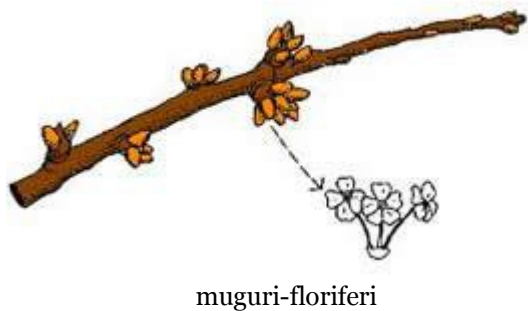
Acest sistem de coroană are brațele dispuse pe ax neetajat și în spirală, distanțate la 25-35 cm, numărul brațelor fiind de 7-9. Acestei forme de coroană i s-au adus de asemenea unele modificări la noi în țară, care se referă la limitarea numărului de brațe la 6- 7, mărirea distanței dintre brațe, precum și a unghiurilor de ramificare începând de la baza coroanei spre varf și suprimarea axului deasupra ultimului braț.

Tăierea de formare a vasului ameliorat.

Coroana în formă de vas ameliorat se folosește atât în livezile intensive cât și în cele clasice. Vasul ameliorat se recomandă atât pentru soiurile care au tendința naturală de a nu forma ax. Ca structură, vasul ameliorat pentru livezile clasice nu se deosebește de cel pentru livezile intensive, deosebirea constă numai în înălțimea trunchiului, care este mai mare pentru pomii din livezile clasice.

Tăieri de primăvară la pomii fructiferi

muguri-floriferi

pom-piramidal

Tăierile la pomii fructiferi sunt operații relativ complicate și în plus sunt necesare câteva cunoștințe horticole. Totuși pentru cei pasionați, la nivel amatorial pot să dau

câteva sfaturi utile. Înainte de a începe curățarea pomilor se stabilesc câteva obiective pe care le vom obține curățând pomii fructiferi: ameliorarea calitativă și cantitativă a producției, echilibrul vegetativ, forma și mărimea coroanei, limitarea ramurilor cu creștere excesivă, eliminarea ramurilor inutile și neproductive. Când pomul este tânăr se face o tăiere simplă de creștere, după doi sau trei ani se trece la tăieri productive care au ca scop mărirea producției și dezvoltarea armonioasă a pomilor. Pomi fructiferi sunt: mărul, părul, piersicul și prunul; pomi care necesită tăieri o dată la doi ani sau mai mult sunt: gutuiul, caisul și cireșul, pentru aceștia tăierea se face pentru a da o formă coroanei și pentru a limita în mare măsură dezvoltarea pe înălțime. Tăierile se fac în perioada de repaus vegetativ, de preferință la sfârșitul iernii, când se elimină ramurile uscate, bolnave; se urmărește menținerea la o înălțime convenabilă a coroanei și în același timp mijlocul trebuie să fie lăsat fără ramuri pentru a permite pătrunderea luminii și o circulație eficientă a aerului. Pe durata perioadei de vegetație se pot face tăieri de corecție, mai ales la sfârșitul primăverii când pot fi văzuți bine mugurii floriferi care sunt diferiți de mugurii care formează ramuri. Mugurii floriferi au forma rotundă și se formează pe partea de la baza ramului, mugurii lemnoși se formează spre vârful ramului și au formă alungită. **Pomi fructiferi** au ca scop menținerea unui echilibru între creșterea vegetativă și producție, trebuie efectuate în așa fel încât hrana să fie dirijată preponderent către flori și fructe. La tăiere se urmărește să rămână pe fiecare ram 3-4 muguri floriferi și un mugur din care se va dezvolta un nou

mar-cupa

ram; mugurele de ram pe cât posibil trebuie să fie pe partea exterioară a coroanei. Arborii fructiferi dezvoltă coroane diferite: extinsă (poate fi văzută în livezile intensive, ramurile sunt dirijate pe structuri de susținere), cupă (cultivare obișnuită cu ramuri dezvoltate pe exteriorul coroanei, în formă de cupă), piramidă (arbori cu trunchi central de pe care se dezvoltă simetric ramuri laterale). Tăierile pot fi de rărire a coroanei și în acest caz ramul se elimină de la bază, sau tăieri de scurtare a ramului unde se urmărește să fie lăsați 3-4 muguri floriferi și un mugur de ram. Indiferent de coroană criteriile după care se execută tăierile sunt aceleași, chiar dacă se fac greșeli la tăiere, anul următor pomul

emite ramuri noi care in mare măsură vor acoperi o mare parte din acesta.